

## ЗАКОН

### за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

(Обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 98 и 107  
от 2014 г. и  
бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 36, ал. 5 думата „стаж“ се заменя с „опит“.

§ 2. В чл. 37, ал. 2 думите „дирекция „Специална  
куриерска служба“ и запетаята след тях се заличават.

§ 3. В чл. 39 се правят следните изменения и  
допълнения:

1. В ал. 1 думите „свързани с организирана престъпна  
дейност“ и запетаята пред тях се заличават.

2. В ал. 2:

а) в основния текст думите „местни и транснационални  
престъпни структури“ се заменят с „местни престъпни структури  
и престъпна дейност на транснационални престъпни структури“;

б) в т. 6 след думата „хора“ се поставя запетая и се  
добавя „превеждане през границата на страната на отделни лица  
или групи от хора, както и подпомагане на чужденци да  
пребивават или да преминават в страната“.

§ 4. В чл. 43а се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 4 се отменя.

2. Алинея 5 се отменя.

§ 5. В чл. 46, ал. 4 след думата „проекти“ запетаята  
се заменя със съюза „и“ и думите „и дирекция „Специална  
куриерска служба“ се заличават.

§ 6. В чл. 47, ал. 4 се създава изречение второ:

„Обучението за нуждите на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия се извършва при условия и по ред, определени в съвместна инструкция на министъра на вътрешните работи и министъра на отбраната.“

§ 7. В част първа се създава глава трета „а“ с чл. 55а - 55и:

„Глава трета „а“

Държавно предприятие „Център за предоставяне на услуги“

Чл. 55а. (1) Образува се Държавно предприятие „Център за предоставяне на услуги“ със статут на държавно предприятие по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, наричано по-нататък „Държавното предприятие“.

(2) Държавното предприятие е юридическо лице със седалище в София и с клонове – териториални поделения, броят и седалищата на които се определят от министъра на вътрешните работи.

(3) Държавното предприятие управлява предоставените му имоти и вещи – държавна собственост.

Чл. 55б. (1) Предметът на дейност на Държавното предприятие е:

1. анализиране, управление, изпълнение и контролиране на дейности по изработка на български лични документи, чието издаване е предвидено в закон;

2. разработване, извършване на предпечатна подготовка и изработване на защитени документи, печати и щемпели;

3. извършване на дейности, свързани с производство и монтаж на табели с регистрационни номера на превозни средства;

4. проектиране, разработване, поддържане и развиване на програмни продукти, необходими за предоставяне на административни услуги от МВР, както и разработване, поддръжка и развитие на автоматизирани информационни системи за нуждите на МВР;

5. други дейности, които не са забранени от закона, както и такива, възложени му от министъра на вътрешните работи или въз основа на сключен договор.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват от Държавното предприятие в качеството му на публичен орган.

(3) За изпълнение на дейностите си Държавното предприятие обработва лични данни и може да използва информация, организирана в информационни фондове, системи или регистри, създадени по силата на закон.

(4) Имуществото на Държавното предприятие се състои от имущество, предоставено му по вид, обем и стойност от

министъра на вътрешните работи, и от имущество, придобито от Държавно предприятие „Център за предоставяне на услуги“.

(5) Срещу имуществото на Държавното предприятие не може да се насочва принудително изпълнение.

(6) За Държавното предприятие не може да се открива производство по несъстоятелност.

Чл. 55в. (1) Финансирането на дейността на Държавното предприятие се извършва от:

1. държавни такси;
2. приходи от собствена дейност;
3. лихви по депозити на собствени средства и по просрочени плащания;
4. безвъзмездно предоставени средства (дарения);
5. привлечени средства от финансови институции съгласно Закона за публичните финанси;
6. други източници.

(2) Средствата по ал. 1 се разходват за:

1. осъществяване предмета на дейност на Държавното предприятие;
2. издръжка на Държавното предприятие;
3. инвестиционни разходи.

Чл. 55г. (1) Органи на управление на Държавното предприятие са:

1. министърът на вътрешните работи;
2. управителният съвет;
3. изпълнителният директор.

(2) Държавното предприятие се представлява от изпълнителния директор, който по право е член на управителния съвет.

Чл. 55д. Министърът на вътрешните работи:

1. упражнява правата на собственост на държавата в Държавното предприятие и провежда политиката на държавата в областта на издаване, ползване и съхраняване на българските лични документи и регистрация на пътни превозни средства;
2. одобрява програмите и плановете на Държавното предприятие за развитие и осъществяване на дейността;
3. контролира Държавното предприятие за изпълнението на програмите и плановете;
4. назначава и освобождава членовете на управителния съвет и изпълнителния директор на Държавното предприятие;

5. сключва договори за възлагане на управлението с всеки от членовете на управителния съвет и с изпълнителния директор, с които се определя и тяхното възнаграждение;

6. разрешава участието на Държавното предприятие в търговски и граждански дружества с изключение на такива, които осъществяват сходни дейности;

7. издава правилник за устройството, функциите и дейността на Държавното предприятие;

8. утвърждава решенията на управителния съвет за участие на Държавното предприятие в международни организации;

9. одобрява годишния доклад за дейността на Държавното предприятие и годишния счетоводен баланс;

10. взема решения за разпореждане, бракуване или ликвидация на дълготрайни материални активи, за учредяване на вещни права и за отдаване под наем на недвижими имоти по предложение на управителния съвет в съответствие с разпоредбите на Закона за държавната собственост.

Чл. 55е. (1) Управителният съвет се състои от трима членове, включително изпълнителния директор.

(2) Министърът на вътрешните работи назначава и освобождава членовете на управителния съвет и сключва договор за управление с всеки член на управителния съвет.

(3) Не може да бъде член на управителния съвет лице, което:

1. е осъждано за престъпление от общ характер, установено с влязла в сила присъда;

2. е съпруг или роднина по права, по съребрена линия или по сватовство до трета степен включително, с друг член на управителния съвет;

3. заема ръководна или контролна длъжност в политическа партия;

4. е лишавано от правото да осъществява търговска дейност;

5. упражнява търговска дейност с предмет, сходен с този на Държавното предприятие.

(4) Не може да бъде изпълнителен директор лице, за което са налице обстоятелствата по ал. 3, т. 1-4, както и ако упражнява търговска дейност или е управител, търговски пълномощник, търговски представител, прокурист, търговски посредник, ликвидатор или синдик, член на орган на управление или контрол на юридическо лице с нестопанска цел, търговско дружество или кооперация.

(5) Управителният съвет заседава най-малко веднъж месечно.

(6) Заседанията на управителния съвет се организират и ръководят от председателя на съвета, а в негово отсъствие – от заместник-председателя.

(7) Правилата за работата и свикване на управителния съвет се одобряват от министъра на вътрешните работи по предложение на управителния съвет.

(8) Решенията на управителния съвет се приемат с явно гласуване и с обикновено мнозинство от всички членове. Заседанията са редовни, ако присъстват повече от половината от неговите членове.

(9) За заседанията на управителния съвет се водят протоколи, които се подписват от всички присъстващи членове.

(10) Министърът на вътрешните работи:

1. прекратява договора за управление с член на управителния съвет:

а) при възникване на обстоятелство по ал. 3, а с изпълнителния директор – и на обстоятелство по ал. 4;

б) който нарушава или не изпълнява задълженията, предвидени в закона или в договора за управление;

в) който е подал писмено заявление за освобождаване;

г) при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;

д) при фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си повече от три месеца;

2. може да прекрати договора за управление с член на управителния съвет по свое решение без предизвестие.

(11) Управителният съвет:

1. избира измежду членовете си председател и заместник-председател;

2. приема проект на правилник за устройството, функциите и дейността на Държавното предприятие и го предлага на министъра на вътрешните работи;

3. приема решения за изработване, приемане и изменение на проекти на програми и планове за дейността на Държавното предприятие; програмите и плановете се представят на министъра на вътрешните работи за одобряване в срок до 31 януари за предстоящия тригодишен период, съответно за предстоящата година;

4. приема годишния финансов план на Държавното предприятие;

5. приема структурата и щата на Държавното предприятие и одобрява средствата за работна заплата в съответствие с годишния финансов план;

6. приема годишния финансов отчет на Държавното предприятие и го представя на министъра на вътрешните работи за одобряване;

7. приема годишния доклад за дейността на Държавното предприятие и го представя на министъра на вътрешните работи за одобряване;

8. предлага на министъра на вътрешните работи решения за разпореждане, бракуване или ликвидация на дълготрайни материални активи, за учредяване на вещни права и за отдаване под наем на недвижими имоти;

9. приема проекти на решения за участие на Държавното предприятие в международни организации и ги предлага на министъра на вътрешните работи за утвърждаване;

10. приема решения по откриване, провеждане и завършване на процедурите за възлагане на обществени поръчки на стойност над 100 000 лв. без данък върху добавената стойност;

11. прави предложение до министъра на вътрешните работи за участие на Държавното предприятие в програми и проекти, финансирани със средства от Европейския съюз, от държавния бюджет и от други финансови източници и програми;

12. изпълнява и други функции, свързани с управлението на Държавното предприятие, в съответствие с действащите нормативни актове или с възложени му от министъра на вътрешните работи.

(12) Решенията се вземат с обикновено мнозинство.

(13) Управителният съвет може да взема решения и неприсъствено, ако всички членове са заявили писмено съгласието си за решението.

Чл. 55ж. (1) Изпълнителният директор на Държавното предприятие:

1. представява Държавното предприятие пред държавните органи, съдилищата и пред трети лица в страната и в чужбина;

2. организира, ръководи и контролира цялостната дейност на Държавното предприятие;

3. организира и привежда в изпълнение решенията на управителния съвет;

4. взема решения по откриване, провеждане и завършване на процедурите за възлагане на обществени поръчки на стойност до 100 000 лв. без данък върху добавената стойност;

5. сключва договори за дейностите, извършвани от Държавното предприятие;

6. сключва и прекратява трудовите правоотношения с работниците и служителите в Държавното предприятие;

7. отчита своята дейност пред управителния съвет и пред министъра на вътрешните работи;

8. изготвя и представя на управителния съвет и на министъра на вътрешните работи ежемесечни отчети за дейността на Държавното предприятие;

9. изготвя и представя на управителния съвет и на министъра на вътрешните работи годишен отчет за дейността на Държавното предприятие.

(2) При ползване на законоустановен отпуск или командировка функциите на изпълнителния директор се изпълняват от служител на Държавното предприятие, определен от министъра на вътрешните работи.

Чл. 55з. (1) Държавното предприятие води счетоводна отчетност на касова и начислена основа по реда, предвиден за бюджетните организации.

(2) Отчетните данни за активите, пасивите, приходите, разходите и операциите на Държавното предприятие се консолидират по реда на чл. 167 от Закона за публичните финанси.

(3) Паричните средства на Държавното предприятие се събират, съхраняват, разходват и отчитат по отделна банкова сметка в Българската народна банка по ред, определен от министъра на финансите и от управителя на Българската народна банка.

(4) Средствата и операциите на Държавното предприятие се включват в консолидираната фискална програма като средства и операции на други икономически обособени лица по чл. 13, ал. 4 от Закона за публичните финанси и не са част от държавния бюджет.

Чл. 55и. Годишният финансов отчет на Държавното предприятие се одитира от Сметната палата."

§ 8. В чл. 85 ал. 2 се отменя.

§ 9. В чл. 92 се създават ал. 10 и 11:

„(10) Организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху обектите, или възлагащи дейностите, посочени в приложение № 1, т. 7-14, 16-20, предоставят необходимите финансови средства за осъществяване на охраната им от полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника, по бюджета на Министерството на вътрешните работи при условия и по ред, определени в съвместни актове на министъра на вътрешните работи и съответния ръководител.

(11) Охраната от полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника, на обектите или дейностите, посочени в приложение № 1, т. 1-6, 21 и 22, се осъществява по реда на ал. 1."

**§ 10.** В чл. 142 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 съюзът „и“ след думите „полицейски органи“ се заменя със запетая и накрая се добавя „и органи на дирекция „Инспекторат“ на МВР“.

2. Създава се ал. 5:

„(5) За държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 се прилагат разпоредбите на чл. 143, ал. 2, чл. 147, чл. 151, ал. 1 и 2 и чл. 191.“

**§ 11.** В чл. 143, ал. 4 след думата „характеристики“ се добавя „за длъжностите в МВР на служителите по чл. 142, ал. 1“.

**§ 12.** В чл. 147 ал. 2 се изменя така:

„(2) Редът за съставяне, водене и съхраняване на личните кадрови дела, както и условията и редът за ползването им се определят с инструкция на министъра на вътрешните работи.“

**§ 13.** Създава се чл. 152а:

„Чл. 152а. (1) За установяване изпълнението на служебните задължения от държавните служители могат да се провеждат тестове в рамките на осъществявания административен контрол.

(2) Условията и редът за провеждане на тестовете по ал. 1 се определят с правила, утвърдени от министъра на вътрешните работи.

(3) Служител, провеждащ тест по ал. 1, не носи административнонаказателна отговорност във връзка с тази си дейност.“

**§ 14.** В чл. 155, ал. 3 запетаята след цифрата „2“ се заменя със съюза „и“, а думите „и 5“ се заличават.

**§ 15.** В чл. 156 ал. 4 се изменя така:

„(4) Държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 могат да бъдат назначавани на длъжности за държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 без провеждане на конкурс, ако отговарят на изискванията за заемане на съответната длъжност.“

**§ 16.** Създава се чл. 156а:

„Чл. 156а. (1) Конкурс за назначаване на държавна служба в МВР не се провежда за лица, които са държавни служители в службите за сигурност или за обществен ред или в други ведомства и институции, за които се прилагат разпоредбите на този закон относно държавната служба, ако отговарят на изискванията за постъпване на държавна служба в МВР.



(2) Назначаването по ал. 1 се извършва след сключване на писмено споразумение между служителя и органите по назначаване на двете администрации."

**§ 17.** В чл. 158 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

"(2) Министърът на вътрешните работи може да възложи правомощията си по ал. 1 на главния секретар на МВР."

**§ 18.** В чл. 159, ал. 1, т. 3 думите „чл. 158, т. 5 и 6“ се заменят с „чл. 158, ал. 1, т. 5 и 6“.

**§ 19.** В чл. 174 се създават ал. 5 и 6:

"(5) Разходите по ал. 1 не се възстановяват от държавните служители, чието служебно правоотношение е прекратено по тяхно желание и непосредствено след прекратяването са назначени като държавни служители в службите за сигурност или за обществен ред или в други ведомства и институции, за които се прилагат разпоредбите на този закон относно държавната служба.

(6) В случаите по ал. 5 разходите по ал. 1 се възстановяват от службата за сигурност или за обществен ред, ведомството или институцията по ал. 5, в която е назначен държавният служител, пропорционално на времето на неизпълнение."

**§ 20.** В чл. 204 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „министъра на вътрешните работи“ се заменят с „органа по чл. 158“.

2. Точка 2 се отменя.

**§ 21.** В чл. 207, ал. 1, т. 1 думите „министъра на вътрешните работи“ се заменят с „органа по чл. 158“.

**§ 22.** Член 233 се изменя така:

"Чл. 233. (1) На служителите по чл. 142, ал. 1, които при прекратяване на служебното или трудовото им правоотношение са придобили право на пенсия и са работили повече от 10 години в МВР, се издават карти за медицинско обслужване.

(2) Карти за медицинско обслужване не се издават на служители, на които служебното или трудовото правоотношение е прекратено поради дисциплинарно уволнение или поради осъждане за умишлено престъпление от общ характер.

(3) Видът на картите и редът за издаването им се определят със заповед на министъра на вътрешните работи."

**§ 23.** В § 2 от Допълнителните разпоредби се създава т. 11:

„11. изготвяне на експертна оценка за съгласуване на проекти на сигнално-охранителни и известителни системи в случаите, предвидени в нормативен акт.“

**§ 24.** В приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 т. 15 се отменя.

#### **ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

**§ 25. (1)** Служебните правоотношения на държавните служители от дирекция „Специална куриерска служба“ на Министерството на вътрешните работи преминават в служебни правоотношения с Държавната комисия по сигурността на информацията.

**(2)** Трудовите правоотношения на служителите от дирекция „Специална куриерска служба“ на Министерството на вътрешните работи преминават към Държавната комисия по сигурността на информацията съгласно чл. 123 от Кодекса на труда.

**(3)** Лицата по ал. 1 и 2 преминават към Държавната комисия по сигурността на информацията без срок за изпитване освен служителите, които са със срок за изпитване.

**(4)** Стажът, придобит по Закона за Министерството на вътрешните работи, от служителите, преминали в Държавната комисия по сигурността на информацията, се зачита за работа при един и същ орган по назначаване, съответно работодател, включително при изплащане на дължимите обезщетения при прекратяване на правоотношенията с комисията.

**(5)** Прослуженото време като държавен служител по Закона за Министерството на вътрешните работи, за което не са получени обезщетения преди преминаването в Държавната комисия по сигурността на информацията, се зачита при определяне на размера на обезщетението при прекратяване на служебното правоотношение.

**(6)** Започналите до влизането в сила на този закон процедури по проучване за надеждност на служителите от дирекция „Специална куриерска служба“ на Министерството на вътрешните работи, преминали в служебно или трудово правоотношение с Държавната комисия по сигурността на информацията, се довършват от компетентния проучващ орган, започнал процедурата по проучване.

**§ 26. (1)** Държавната комисия по сигурността на информацията е правопреемник на активите, пасивите, правата и

задълженията на дирекция „Специална куриерска служба“ на Министерството на вътрешните работи.

(2) Дълготрайните материални активи на Министерството на вътрешните работи, ползвани от дирекция „Специална куриерска служба“, се предоставят на Държавната комисия по сигурността на информацията.

(3) Министерският съвет в тримесечен срок от влизането в сила на този закон урежда отношенията във връзка с преобразуването на административните структури по ал. 1.

(4) Документите, изготвени и съхранявани в дирекция „Специална куриерска служба“, които не подлежат на предаване по реда на Закона за Националния архивен фонд, се предават в Държавната комисия по сигурността на информацията в шестмесечен срок от влизането в сила на този закон.

**§ 27. (1)** Министерският съвет в тримесечен срок от влизането в сила на този закон приема необходимите изменения в съответните нормативни актове.

(2) Издадените подзаконови нормативни актове до влизането в сила на този закон се прилагат до издаването на съответните нови актове, доколкото не му противоречат.

**§ 28.** В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 32 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр. 14, 79 и 80 от 2015 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2 след думите „се издават от“ се добавя „държавата чрез“.

2. В чл. 69 се създава ал. 3:

„(3) Данни от информационните фондове могат да се предоставят на изпълнител по договор, включващ дейностите по персонализиране на български лични документи.“

**§ 29.** В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г. и бр. 14, 61 и 79 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9 се създава т. 18:

„18. осъществява приемане, съхранение, пренасяне и доставяне на документи и/или материали, съдържащи класифицирана информация;“.

2. В чл. 10 се създава ал. 3 и 4:

„(3) При изпълнение на служебните си задължения органите за приемане, пренасяне и доставка на документи и/или материали, съдържащи класифицирана информация, имат право да използват физическа сила и помощни средства при опит за нерегламентиран достъп до документите и/или материалите само когато това е абсолютно необходимо.“

(4) Организацията на работа по приемане, сортиране, описване, съхраняване, пренасяне и доставяне на документи и/или материали, съдържащи класифицирана информация, се определя с правила, утвърдени от председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията.“

3. В глава втора, раздел I се създават чл. 10а-10г:

„Чл. 10а. (1) За служителите на ДКСИ, чиито служебни задължения са свързани с изпълнение на функцията по чл. 9, т. 18, се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи и § 86 – 88 от Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (ДВ, бр. 14 от 2015 г.).“

(2) Председателят на ДКСИ е орган по назначаване на служителите по ал. 1.

Чл. 10б. (1) Председателят на ДКСИ утвърждава класификатор на длъжностите в ДКСИ за служителите по чл. 10а и издава заповед за неговото прилагане.

(2) Редът за изготвянето и утвърждаването на длъжностните характеристики, видовете и съдържанието им се определят със заповед на председателя на ДКСИ.

Чл. 10в. Държавните служители по Закона за държавния служител могат да бъдат преназначавани за държавни служители на длъжности по чл. 10а, ал. 1 без провеждане на конкурс, ако отговарят на изискванията за заемане на съответната длъжност.

Чл. 10г. Конкурс за назначаване на държавна служба в ДКСИ не се провежда за лица, които са държавни служители в службите за сигурност или за обществен ред или други ведомства и институции, за които се прилагат разпоредбите на Закона за Министерството на вътрешните работи относно държавната служба, ако отговарят на изискванията за заемане на длъжността.“

4. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) в т. 1 след думите „Борба с организираната престъпност“ се добавя „и дирекция „Вътрешна сигурност“;

б) в т. 2 думите „дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР“ и запетаята след тях се заличават.

5. В приложение № 1 към чл. 25, в раздел II, т. 4 след думата „престъпност“ се добавя „и дирекция „Вътрешна сигурност“.

**§ 30.** В Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (обн., ДВ, бр. 73 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 88 от 2010 г., бр. 26 и 43 от 2011 г., бр. 44 и 73 от 2012 г., бр. 66, 68 и 70 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г. и бр. 14, 56 и 79 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 1, т. 1 след абривиатурата „(ДАР)“ съюзът „и“ се заменя със запетая и накрая се добавя „и Държавната комисия по сигурността на информацията (ДКСИ)“.

2. В чл. 78, ал. 1 след абривиатурата „ДАТО“ се поставя запетая и се добавя „ДКСИ“.

3. В чл. 92, ал. 2 думите „министъра на вътрешните работи“ се заменят с „директора на ГДНП“.

**§ 31.** В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 17, 34, 37 и 86 от 2006 г., бр. 41, 53 и 109 от 2007 г., бр. 109 от 2008 г., бр. 35, 87 и 93 от 2009 г., бр. 101 и 102 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г. и бр. 61 от 2014 г.) чл. 11 се изменя така:

„Чл. 11. Приемането, съхранението, пренасянето и доставката на документи и/или материали, съдържащи класифицирана информация по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация, се извършва от Държавната комисия по сигурността на информацията.“

**§ 32.** В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г. и бр. 14, 19, 37 и 79 от 2015 г.), в чл. 91, ал. 3 след думата „отбраната“ съюзът „и“ се заменя със запетая и накрая се добавя „и структури на Държавната комисия по сигурността на информацията, определени от председателя на комисията.“

**§ 33.** В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г. и бр. 14, 24, 61 и 79 от 2015 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 94, ал. 1 се създава изречение второ:

„Обучението за нуждите на Министерството на вътрешните работи се извършва при условия и по ред, определени в съвместна инструкция на министъра на отбраната и на министъра на вътрешните работи.“

2. В § 1 от Допълнителните разпоредби, в т. 1в след думите „Национална служба за охрана“ се поставя запетая, добавя се „структурни звена на Държавната комисия по сигурността на информацията, определени със заповед на председателя“ и се поставя запетая.

**§ 34.** В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г. и бр. 14, 24 и 54 от 2015 г.), в чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) Конкурс не се провежда за назначаване на лице със статут на държавен служител по друг закон на длъжност по този закон в същата администрация, ако отговаря на изискванията за заемане на длъжността.“

2. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

**§ 35.** В Закона за защита на личните данни (обн., ДВ, бр. 1 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 70 и 93 от 2004 г., бр. 43 и 103 от 2005 г., бр. 30 и 91 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 94 и 97 от 2010 г., бр. 39, 81 и 105 от 2011 г. и бр. 15 от 2013 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 32:

а) в ал. 2 след думата „администратора“ се добавя „или изрично оправомощено от него длъжностно лице“;

б) в ал. 3 след думата „администраторът“ се добавя „или изрично оправомощено от него длъжностно лице“;

в) в ал. 4 след думата „администраторът“ се добавя „или изрично оправомощено от него длъжностно лице“;

г) в ал. 5 след думите „администраторът на лични данни“ се добавя „или изрично оправомощено от него длъжностно лице“.

2. В чл. 33, ал. 1 след думите „Администраторът на лични данни“ се добавя „или изрично оправомощено от него длъжностно лице“.

**§ 36.** В Закона за защита при бедствия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 41 и 113 от 2007 г., бр. 69 и 102 от 2008 г., бр. 35, 74 и 93 от 2009 г., бр. 61, 88 и 98 от 2010 г., бр. 8, 39 и 80 от 2011 г. и бр. 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр. 14, 79 и 81 от 2015 г.), в Допълнителните разпоредби се създава § 16:

„§ 16. Министърът на вътрешните работи може да делегира свои правомощия по този закон на заместниците си или на други длъжностни лица от министерството.“

**§ 37.** В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г. и бр. 38 и 102 от 2012 г.), в чл. 11 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „може да издаде“ се заменят с „или оправомощените от тях длъжностни лица могат да издадат“, а думите „като за това незабавно уведомява прокуратурата и ѝ предоставя“ се заменят с „като за това незабавно уведомяват прокуратурата и ѝ предоставят“.

2. В ал. 2 думите „може с писмена заповед да разпореди“ се заменят с „или оправомощените от тях длъжностни лица могат с писмена заповед да разпоредят“, а думите „уведомява прокуратурата и ѝ предоставя цялата необходима информация“ се заменят с „уведомяват прокуратурата и ѝ предоставят цялата необходима информация“.

3. В ал. 3 думите „на министъра на вътрешните работи, съответно на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ и запетаята след тях се заличават.

4. В ал. 5 думите „на министъра на вътрешните работи, съответно на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ и запетаята след тях се заличават.

**§ 38.** В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм. и доп.,

бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г. и бр. 62 от 2015 г.), в чл. 114, ал. 4 след думите „Органите по ал. 2“ се добавя „или оправомощени от тях длъжностни лица“.

**§ 39.** В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 38 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г. бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27, 65, 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г. и бр. 52, 60 и 61 от 2015 г.), в Допълнителните разпоредби се създава § 3а:

„§ 3а. Министърът на вътрешните работи може да делегира свои правомощия по този закон на заместниците си или на други длъжностни лица от министерството.“

**§ 40.** В Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (обн., ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 32 и 73 от 2010 г., бр. 81 от 2011 г., бр. 103 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр. 42 и 79 от 2015 г.), в чл. 119, ал. 4 след думите „министъра на вътрешните работи“ се добавя „или от оправомощено от него длъжностно лице“.

**§ 41.** Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 2, § 4, § 5, § 8, § 25, § 26, § 29, т. 1, 2 и 3, § 30, т. 1 и 2, § 31, § 32, § 33, т. 2, които влизат в сила от 1 януари 2016 г., и § 7, § 9, § 24 и § 28, които влизат в сила от 1 март 2016 г.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на ..... 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.



**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА  
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

**(Цецка Цачева)**

## **М О Т И В И**

### **към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи**

Основен акцент в представения законопроект е преминаването на дейностите по приемане, съхранение, пренасяне и доставяне на кореспонденция и материали, съдържащи класифицирана информация, осъществявани към момента от дирекция „Специална куриерска служба“ на Министерството на вътрешните работи, към Държавната комисия по сигурността на информацията (ДКСИ).

Преминаването на посочените дейности към ДКСИ кореспондира с възложените ѝ от Закона за защита на класифицираната информация функции на държавен орган, осъществяващ политиката по защита на класифицираната информация, който организира, координира и осъществява цялостен контрол върху дейността по защитата на класифицираната информация.

Това ще позволи оптимизиране на процесите, систематично обвързване и допълване на различните способности и дейности по защита на класифицираната информация чрез съсредоточаването им в рамките на една държавна структура.

В тази насока със законопроекта се предвижда закриване на дирекция „Специална куриерска служба“ като структура на Министерството на вътрешните работи и преминаването на служебните и трудовите правоотношения на служителите към ДКСИ.

Регламентира се правоприемството на активите, пасивите, правата и задълженията на дирекция „Специална куриерска служба“ на Министерството на вътрешните работи и редът за уреждане на правоотношенията във връзка с преобразуването на административните структури.

Предвид специфичния характер на дейностите по приемане, съхранение, пренасяне и доставяне на кореспонденция и материали, съдържащи класифицирана информация, се предлагат допълнения в разпоредбите на Закона за защита на класифицираната информация, свързани с правомощията на органите при изпълнението им да имат право да използват физическа сила и помощни средства при опит за нерегламентиран достъп до кореспонденцията или материалите само когато е абсолютно необходимо.

В съответствие с посочените специфики на изпълнение на държавната служба със законопроекта се предлага за служителите на ДКСИ, чиито служебни задължения са свързани с изпълнение на функциите по приемане, съхранение, пренасяне и доставяне на кореспонденция и материали, съдържащи класифицирана информация, да се прилагат разпоредбите относно държавната служба по Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Друга част от предложените законодателни изменения е насочена към прецизиране на отделни разпоредби в част трета „Държавна служба“ на Закона за Министерството на вътрешните работи, включително създаване на условия за мобилност между структурите в сектора „Сигурност“ след приемането на промените в законодателството от началото на тази година.

Предвид проведеното диференциране на статута на служителите – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, за които са приложими разпоредбите на ЗМВР, и държавни служители, чийто статут се урежда от Закона за държавния служител (ЗДСл), и постигане на единство и непротиворечивост на административната практика се предлага изрично посочване на разпоредбите от ЗМВР, които ще бъдат приложими и за държавните служители със статут по ЗДСл – по отношение на реда за изготвяне и утвърждаване на класификатор на длъжностите и длъжностните характеристики; съставяне и водене на лични кадрови дела, удостоверяване на служебното качество със служебна карта, награждаване на служителите и др.

В съответствие с предвидената в ЗДСл възможност на органа по назначаването да възложи своите правомощия по служебното правоотношение с лицата от администрацията на главния секретар или съответни на него длъжности в администрациите се въвежда аналогична възможност за министъра на вътрешните работи в качеството му на орган по назначаване на държавните служители със статут по ЗМВР.

Предлага се създаването на изрична регламентация за провеждане на тестове, с помощта на които да се установява изпълнение на служебните задължения от държавните служители. Тази мярка, от една страна, има своята превантивна и антикорупционна функция, а, от друга страна, дава възможност за подобряване качеството на изпълнение на служебните задължения в интерес на обществото.

Със законопроекта се предлага създаване на Държавно предприятие „Център за предоставяне на услуги“ със статут на държавно предприятие по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, на което да бъдат възложени определени нетипични за държавните органи функции във връзка с производствено-технологичните процеси, свързани с предоставяне на административни услуги от МВР. Трансферът на подобни нетипични спомагателни дейности ще позволи фокусът в дейността на структурите на Министерството на вътрешните работи да бъде върху изпълнението на основните дейности за защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението.

В законопроекта се предвижда от списъка – приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от ЗМВР, относно обектите, които се охраняват от МВР, да отпаднат обекти, които не са собственост

и/или не се стопанисват от бюджетни организации. За тези обекти ще се прилага редът по чл. 92, ал. 1 от ЗМВР, а именно с договор.

**МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**(Бойко Борисов)**

